

Szabályozás

Üdv!
Egy kis beidézéssel kezdem..

Phantom:
„Nem olyan bonyolult!
Kinyomtatva sokkal érthetőbb.”

Gaba:
„Nekem van egy jobb rendszerem:
Ha a KM azt mondja, Persze ehhez egy
realitással megáldott mesélő is kell...”

Phantom:
„Igazad van, ez tényleg
egyszerűbb. Az a baj, hogy nincsen profi
mesélőnk. Nálunk a csapat 4/5-e csak 97
őszén kezdett el játszani. Szerencsére
van köztünk egy srác, aki már évek óta
játszik, de ő csak ősz óta mesél. Ez a
szabály elsősorban a kezdőknek jelent
igazi segítséget és azoknak, akik
szeretnek mindent leírva látni. Én mind
a két csoportnak tagja vagyok.”

Noaszongya.

1. A szabály-buzulás a mesélésben
- ott és akkor - nem segít.
2. Az, hogy kitalálsz/megpróbálsz
kitalálni szabályokat, átgondolni
dolgokat, ez már segít - a mesélésre való
felkészülésben.
3. Miért mondom a fentieket?
Mert

A: Hiába tanul be a mesélő
millió egy szabályt... egy normális
játékos csak annyit csinál, hogy
elgondolkozik azon (és valahogy
tisztába jön vele) hogy körülbelül mire
képes a karaktere.

Ez alapján, a karakterről és a
világról benne élő kép alapján fog
cselekedni. Ha a KM hülyeséget
beszél akkor gond lesz. Na most nem
lehet KM-kent 'minden' lehetséges
szabályt megtanulni, minden
lehetséges szituáció modellezésére
szabályokat alkotni.

B: Ha a játékos betanulja a
szabályokat, a KM meg 'érzésre' azaz a
realitásérzékére hagyatkozva mesél,
akkor ugye megint nem sok értelme
volt a szabályokkal bibelodni.

C: Ha mind a mesélő, mind a
játékos tisztában vannak a
szabályokkal: - és ezek a szabályok
egybeesnek a világ realitásaival, akkor
minek kellenek a szabályok? Pusztán
józanésszel kezelhető szituációk
kedvéért nem érdemes megjegyezni
egy szabálydzsungelt.

- ha viszont a szabályok nem
esnek egybe a realitással, akkor ez
valakinek előbb-utóbb elkezd bökni a
szemet főleg akkor, amikor ez a
karakterére hátrányos szituban jön ki)
es elkezd szabályrendszer-reformert
sírní, lehetőleg játék közben...

A fentiek miatt szerintem:

Az természetes, hogy a mesélőnek és csapatának kell hogy legyen valami közös képe a világról amelyen játszanak, a karakterek képességeiről, lehetőségeiről - csak hogy vegyük észre, hogy ennem a közös képnek sokkal inkább kell a valóságra, a reális esélyekre vonatkozó tudásra alapulnia, mint valamiféle 'szabályismeretre'. Ugyanakkor fontos tény, amit nem szabadna figyelmen kívül hagyni: a meséléshez KELL valamiféle játéktechnikai tudás is. Mert ugye sejtem, hogy egy dolog mennyire nehéz, milyen lehetséges kimenetelei vannak annak, ha valaki megpróbálja... csak hogy ezt le is kell(ene) tudnom fordítani a számok nyelvére.

Ott és akkor, amikor ez a szituáció játék közben előáll. Másodpercek alatt. Na ez nem könnyű... Fel kéne rá készülni... Hogy miképp lehet erre felkészülni? Vannak rá ötleteim:

- olvasgatni más szabályrendszereket, meg mindenféle mesélőknek szánt irományokat
- figyelni, hogy más mesélők hogyan kezelik a hasonló problémákat
- megkérdezni a NET-en
- esetleg gondolkodni egy csöppet...

De arról továbbra se vagyok arról meggyőződve, hogy jó ötlet lenne értelmetlen és gyakorlatilag használhatatlan szabályok kidolgozásába feccölni az energiát... érdekes NJK-kat, helyeket, konfliktusokat stb. kitalálni például tényleg sokkalta hasznosabb...

Attól, hogy valaki lüke szabályokkal güzül, soha az életben nem lesz jó mesélő!

1998.08.08.

Szerző: Sics

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely